

PER DAHL:

LYCKLIGEN GLÖMDA PROMEMORIER

"V i måste ju gå med i Europa!" Det är naturligtvis svårt att bestämt säga emot kravet, i synnerhet när diskussionen är offentlig. Men inte desto mindre är det ju absurt, lika absurt som "Skåne måste med i Götaland". Vi är ju redan européer, delaktiga i ett gemensamt historiskt och kulturellt arv.

Att oväntat finna Gerd Reimers *Erasmus* i bokfloden är därför att plötsligt finna en bok att läsa med nöje, en behagligt tunn (150 s) och välskriven reflektion, något som ger ork och kraft att dagen efter plöja de tjocka kommunalgrå men nödvändiga promemoriorna.

Ty vad Gerd Reimers skildrar är just vår europeiska identitet – i associationer, halvt glömda minnen, Orts- och personnamn. Kanske kommer vi aldrig till de platser som hon hakar upp mycket av framställningen på, men vi längtar dit.

Så för oss några korta sidor till Aachen, Karl den stores residensstad. Det vi möter är inte katedralen, utan snarare katedralen som illustration till traditionen,

en idéernas replipunkt i sten. Med några penseldrag är motivet ändrat till Thomas Beckets *Canterbury*, till familjen Gonzagas *Mantua*, till kurfurst Fredriks och Luthers *Wartburg*, till Rousseaus *Chambéry*, tereettillovens *Baden bei Wien* eller Brahms *Wörthersee*.

Kanske är detta en bok för den som en gång lärt sig sin historia men hunnit glömma. Sannolikt skulle den som ser sig som tillfällig gäst i det europeiska huset irriteras över det komprimerade skrivsättet och de tankekedjor som glimtar men inte fullföljs till slutet. Men den som växt upp i huset drömmer förnöjt i fåtöljen med boken i knät. Sitter han kanske i Byrons Newstead Abbays dragiga hall? Eller hör han kanske fåglarna runt Heurigenborden i Wien?

När telefonen från valledaren till slut ringer drar han en suck, slår igen boken, men lägger ändå ned glöd och känsla på torgmötet. Ja, vi skall banne mig med – det är ju här vi hör hemma, tänker han. Till nöds får väl några ekonomisiffror komma med i diskussionen.

Erasmus, portar mot Europa. Gerd Reimers. Edition Reimers. 1993